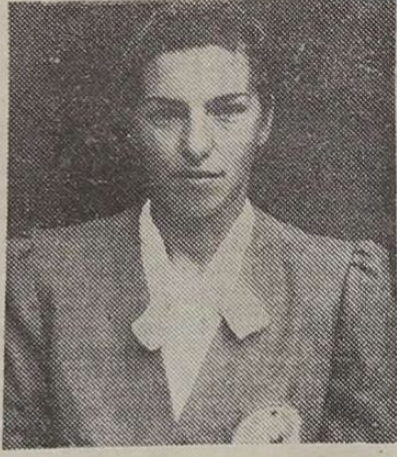

A 24-a EDITIE A J.O. DE VARĂ

DUBLE MEDALIAE CU ARGINT ȘI BRONZ

Cele șapte fete care au izbutit să intre în posesia a cîte două medalii, de argint și bronz, la capătul finalelor de canotaj, de sus, de la stînga: Elisabeta Lipă și Veronica Cogeau (la 2 și 4 vîsle), Marioara Trașcă, Veronica Necula, Herta Anităș, Doina Bălan și Ecaterina Oancia (la 4+1 și 8+1).

CANOTAJ

(Urmare din pag. 1)

larei Liliana Genes, echipajul feminin de 2 vîsle a evoluat foarte bine, obținînd medaliiile de argint. Învingătoare, sportivele din R.D. Germană, au controlat cursa, luînd un avans care nu a mai putut fi recuperat pînă în final. După cum și fetele noastre (Veronica Cogeau și Elisabeta Lipă) s-au distanțat la fel de asigurat de echipajul Bulgariei, sosit al treilea. Excelență și evoluția echipajului nostru masculin de 4+1 (Popescu — Snep — Robu — Tomoiagă + Lovrenschii), clasat de asemenea pe locul secund și intrînd, deci, în posesia medalieiilor de argint. Canotorii noștri au ținut strocul rapid impus de echipajul R.D. Germane, care avea să cîștige în final, reușind să-și mențină poziția secundă în ciuda atacurilor susținute ale sportivilor din Noua Zeelandă, Anglia și S.U.A. Un rezultat frumos, așadar, al acestui echipaj care încheie strălucit un sezon internațional înecunat de cîștigarea a nu mai puțin de patru mari regate la această probă. Nu s-a mai putut și acum, dar medalie de argint rămîne oricum, o performanță onorantă a canotajului nostru în general, a celui masculin vorbind mai precis.

Sigur că am fi dorit mai mult, mai exact așteptam medalie de aur de la Dănuț Dobre — Dragoș Neagu în proba masculină de 2 rame. Ne îndreptăteau la aceasta cele 5 victorii consecutive ale lor în marile regate ale acestui an, dar nu e mai puțin adevărat că la „ora H”, în finala olimpică deci, adversarii lor, britanicii

Holmes — Redgrave, campioni mondiali anul trecut la Copenhaga, au evoluat la un nivel maxim. Și aici însă, medalie olimpică de argint constituie o frumoasă recompensă a unui cuplu extrem de tînăr (Dănuț și Dragoș au numai 21 de ani), care anunță astfel noi performanțe valoroase într-o perspectivă destul de îndelungată.

Echipajul nostru feminin de 4+1 (Trașcă — Necula — Anităș — D. Bălan + Oancia) era neînvinș în acest sezon, deci creditat logic cu prima șansă. Din păcate, prima lor cursă pierdută a fost tocmai finala olimpică; instalat, surprinzător, la conducere, echipajul R. P. Chineze a perturbat „calculul hirtiei” și strategia cursei, fetele noastre acuzînd, se pare, ritmul sufocant din prima jumătate a traseului. Într-un final debordant, sportivele din R.D. Germană revin și cîștigă, cele chineze își păstrează un senzational loc secund (prima lor medalie olimpică în această

Anisoara Bălan

Anisoara Minea

disciplină). Iar echipajul nostru se mulțumește cu medalie de bronz.

Prima zi a finalelor de canotaj s-a încheiat, deci, cu un bilanț excelent: 5 medalii în cele 5 probe în care sportivii noștri au luat startul, dintre care 1 de aur, 3 de argint, 1 de bronz.

Am așteptat cu interes și

finalele de duminică, în care delegația noastră avea angajate alte patru echipaje — 8+1, 4 vîsle și simplu feminin, 2+1 masculin, toate creditate cu bune șanse. Din păcate, doar primele două au materializat anticipările teoretice, cucerind medalie de argint, respectiv de bronz. Echipajul feminin de 8+1, campion mondial anul trecut la Copenhaga, n-a putut depăși și de data aceasta bariera R.D. Germane, învingătoare la mai puțin de o lungime.

Între aceste două echipaje și restul finalistelor a fost, clar, o diferență de o clasă. Fetele noastre (Bălan, Trașcă, Necula, Anităș, Bazon, Armășescu, Arba, Homeghi + Oancia) fiind foarte aproape de victorie, dar... O finală demare luptă a prilejuit și proba feminină de 4 vîsle în care a cîștigat de justete echipajul R. D. Germane, urmat de cel al U.R.S.S., barca noastră (A. Bălan, Minea, Cogeau, Lipă) fiind distanțată cu numai 34 de sutimi i-au despărțit și pe băieții la 2+1, de medalie de bronz, ei sînd pe locul 4, după Italia, R. D. Germană și Marea Britanie. În fine, la simplu feminin, Marioara Popescu n-a obținut nici ea visata medalie, situîndu-se pe locul 5, aducător de puncte în clasamentul general —

SUPERBA REVANȘĂ

Că și la Olimpiadele precedente, chiar mai mult, acum, cînd se înregistrează un record de participare, întregul angrenaj olimpic este asemenea unui cazan care fierbe și parcă-l simți pe fiecare de aici gata să bage mina în cazan să scoată o medalie. Așteptări, progrese, temeri, surprize, succese și insuccese, toate se amestecă și nu dau liniște.

În această situație ne-am aflat și noi, cei de aici, vîzînd că, după primele două medalii, pauza este lungă pentru următoarele, chiar dacă bănuim că finalele de la canotaj și gimnastică vor adăuga mult la tabelul de medalii al României. Părea că un fir nevăzut, lung de aproape 15 000 de kilometri, leagă palpitările noastre cu ale acelor de acasă. Și iată că, la jumătatea acestei întreceri olimpice foarte strînse, chiar dure, ritmul nostru cardiac s-a normalizat datorită în principal canotoarelor și mai ales gimnastelor: avem satisfacții mari, poate chiar mai mari decît strălucirea medaliei!

N-am să pot uita mult timp minutele de după conferința de presă care a urmat decernării medaliei pentru concursul individual compus, necîștigat de Silviuș datorită unei diferențe minime, unice pînă în prezent, de 25 de mimi de punct! Cînd minunata noastră copilă a răspuns unui reporter străin cu fermitate și săgeți în privire: „Nu uitați că mai sînt 4 medalii de aur în joc!”, am știut că ea se va revanșa. Și apoi, duminică la prînz, în sala olimpică de gimnastică, am văzut-o înaintea concursului, calmă și stăpînă pe ea, ceea ce era un semn foarte bun. Daniela noastră a început un marș triumfal cu executii fără reproș, luîndu-și o mare revanșă de trei medalii de aur pentru ratarea titlului individual! A fost atât de sigură pe ea, încît și-a intimidat adversarele, Sușunova arătîndu-se foarte marcată, cu resursele nervoase ajunse la capăt.

Duelul sportiv Silviuș-Sușunova s-a încheiat, de departe, în favoarea sportivei noastre și această confruntare a avut un mare ecou în lumea olimpică de aici. Președintele C.I.O., Juan Antonio Samaranch, a venit în sala de gimnastică să asiste la duelul Silviuș-Sușunova, în momentul exercițiilor la paralele inegale, la care ambele au primit nota 10. Silviuș avea însă nota preliminară tot 10, iar Sușunova 9,962, astfel că notele adunate au declarat-o campioană olimpică pe Daniela. Președintele C.I.O. a aplaudat-o cu multă căldură.

În ansamblu, la realizarea comportării excelente, toate gimnastele noastre și-au adus contribuția pe măsura valorii momentului respectiv. În mod deosebit, merită o remarcă aparte campioana mondială „en titre”, Aurelia Dobre. Deși nerestabilă pe deplin după o accidentare mai veche, ea a făcut eforturi mari la fiecare apariție și a reușit de fiecare dată să fie cotată, în medie, la nivelul notei de 9,600. Mai mult, ne-a impresionat faptul că pe aceste locuri atât de depărtate reputația ei este binecunoscută.

Festivitățile de premiere au fost un triumf al gimnasticii noastre. Mai ales că Gabriela Potorac a cîștigat și ea medalie de argint la sărituri, ațuri de cea de bronz, la acest aparat, a Danieliei Silviuș. Imaginea lor pe podium a fost superbă, în jocul de culori al reflectoarelor, steagurilor, decorurilor și al aplauzelor spectatorilor.

În această splendidă și reconfortantă atmosferă, gîndul nostru plecase spre Stadionul olimpic de atletism, unde Paula Ivan, debutantă la Olimpiadă, avea să înfrunte mari alergătoare ale lumii pe distanța de 3000 de metri. Dintre acestea, Mary Decker-Slanev, care la Los Angeles nu reușise să-și adjudece titlul de campioană, avea o furie nestăpînită de a-și lua revanșa pentru succesul din 1984 al Maricicăi Puică. Stadionul era arhiplin, iar enorma masă a presei era ocupată de cîteva mii de ziaristi, de sute și sute de telefoane și monitoare TV. Această cursă era așteptată ca un corolar athletic al galei de duminică dimineața. Mary Decker a pornit ca din pușcă. S-a instalat în frunte, urmată de Paula Ivan, ca o umbră. După 1000 de metri apare a doua americană, Vicky Huber, pentru a trece la tren. Paula se luptă cu ambele și nu cedează. La 2000 de metri atacă și englezoaica Murray, după alți 500 de metri apare în față și sovietica Samolenko. Aceasta trece în frunte, Paula face eforturi și o depășește, intrînd prima pe ultima sută de metri. Începe un duel aprig, Paula Ivan și Tatiana Samolenko „împing” cît pot, pe fetele lor eforturile sînt adînci, fuleurile lor devin încordate, se mențin în linie, dar pe ultimii 50 de metri Paula, care fusese în frunte, a cedat, întrecută cu o secundă și jumătate, în timp ce Mary Decker-Slanev sosesse pe locul 7. Paula noastră merită aprecieri calde pentru devotament și efort, medalie în atletism, alături de cele de la gimnastică și înot, avînd o valoare cu totul deosebită, dată fiind lărga dezvoltare a acestor sporturi în lume. În această idee, o avem în vedere și pe Noemi Lung, a cărei medalie olimpică de argint este un succes deosebit și deschide larg poarta pentru alte performanțe.

Ne bucurăm din suflet de tot ceea ce au realizat sportivii noștri la mijlocul marilor întreceri olimpice. Pentru delegația română, programul va fi mai redus în săptămîna care urmează. Așteptăm acum ca băieții de la cano-canoe să mărească numărul de medalii, după cum orice altă medalie obținută de sportivii români care se mai află în competiție ar fi mai mult decît binevenită.

Aurel C. NEAGU

Adriana Bazon

Mihaela Armășescu

Dimitrie Popescu

Vasile Tomoiagă

Ioan Snep

Valentin Robu

Ladislau Lovrenschii

Dragoș Neagu

Dănuț Dobre

Canotori români pe podiumul olimpic

Pe lîngă cele două campioane olimpice, Olga Homeghi și Rodica Arba, pe care le prezentăm separat (în pag. 7-a), iată-și și pe ceilalți medaliați ai canotajului nostru la această ediție a J.O.:

Elisabeta Lipă: născută la 26 octombrie 1964 la Siret, legitimată la clubul Dinamo București; Veronica Cogeau: 15 noiembrie 1965 — Voinești, U.T. Acad; Marioara Trașcă: 29 octombrie 1962 — București; Veronica Necula: 15 mai 1967 — Tirgoviste, Steaua; Herta Anităș: 18 august 1967 — Lugoj, Voinea Timișoara; Doina Bălan: 10 decembrie 1963 — Liteni, Dinamo București; Mihaela Armășescu: 3 septembrie 1963 — Tomsani, Voinea București; Adriana Bazon: 5 iulie 1963 — Co-

pălău, Dinamo București; Ecaterina Oancia: 25 martie 1954 — Singiorghiu de Pădure, Dinamo București; Dănuț Dobre: 20 februarie 1967 — Fetesti, Steaua; Dragoș Neagu: 28 februarie 1967 — București, Dinamo București; Dimitrie Popescu: 10 septembrie 1961 — Straja, Steaua; Ioan Snep: 12 iulie 1966 — Negrești, Steaua; Valentin Robu: 17 ianuarie 1967 — Săbăoani, Dinamo București; Vasile Tomoiagă: 20 aprilie 1961 — Vlșeu de Sus, Dinamo București; Ladislau Lovrenschii: 21 iulie 1932 — Timișoara, Dinamo București; Anisoara Bălan: 1 iulie 1966 — Liteni, Dinamo București; Anisoara Minea: 9 februarie 1963 — Tîrgu Frumos, Steaua.